

σκέπτεσαι αιώνας αὐτὴν ἀπίστον ἐκείνην; Ἴδου ἡ Ἑλλάς κέκμηται πολλὰς μελανοφθάλμους νέας· ἕκαστος ἡμῶν δύναται νὰ ἐκλέξῃ μίαν ὡς σύγγαμον τοῦ βίου του.»

«— Βιδὸν, ἀποκρίνεται ὁ πιστὸς ἐραστὴς, εἶσαι ἀνδρῆς ἐν τῇ μάχῃ καὶ σοφὸς ἐν τῇ συμβουλῇ· γινώσκεις τὸν *Odin* καὶ τὸν *Thor*· ἀλλὰ τὴν οὐρανίαν *Freyja* τὴν θεὰν τοῦ ἀθανάτου ἔρωτος, δὲν γινώσκεις.» Καὶ ἀναχωρεῖ μόνος ἀφ' οὗ ἐκλείσει τὸ οὖς του εἰς τὰς σκαίαις προρρήσεις τοῦ φίλου του.

Ὁ γέρον βασιλεὺς Ῥίγκ.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ ὁ γέρον βασιλεὺς Ῥίγκ ἔπινε τὸ ὑδρομέλι μετὰ τῶν ἐκυτοῦ· ἡ βασίλισσα ἦτο παρ' αὐτῷ· ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε τὸ ἔρ παρὰ το φθινόπωρον. Αἰφνης βλέπουσι παρεισδύοντα ἐν τῷ μέσῳ ἄγνωστον γέροντα. Ἦτο κατακεκαλυμμένος ὑπὸ δέρματος ἄρκτου καὶ ἐστηρίζετο ἐπὶ ράβδῳ· ἀλλὰ καὶ τοι κυρτωμένος, ὡς ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν, ἐφαίνετο τῷ ἀναστήματι ὑψηλότερος ὅλων τῶν παρόντων.

Κάθηται ἐν τῇ θέσει τῶν πτωχῶν ἐπὶ μικροῦ θρανίου παρὰ τὴν εἴσοδον, οἱ δὲ υπερήφανοι αὐλικοὶ δεικνύουσι τῷ δακτύλῳ τὸν ἄγριον ἐκείνον. Αἰφνης ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀπαστρέπτει· ὀργίζεται, ἀρπάζει ἕνα τῶν χλευαστῶν ἐκείνων καὶ τὸν τινάσσει τόσον ἀποτόμως, ὥστε οἱ λοιποὶ παρευθὺς ἐσιώπησαν.

«— Τί κάμνεις ἐκεῖ αὐθάδεις γέρόντιον; ἀνακράζει ὁ βασιλεὺς· τίς εἰ, τί ζητεῖς, πόθεν ἔρχεσαι;»

ΥΨΟΣ, ΜΗΚΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Τὰ ὑψηλότερα κύματα τῆς θαλάσσης κατὰ τὰς σφοδροτέρας τρικυμίας δὲν υπερβαίνουν ποτὲ τὰ 8 μέτρα. Ὁ παρατηρητὴς ὅστις ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἀντιστῇ εἰς τινα τρικυμίαν δύναται νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ του. Ὅταν τὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ κοῖλον κύματός τινος, ἀρκεῖ νὰ ὑψώσῃ τὸ μῆκος τοῦ ἱστοῦ μέχρις ὅτου ἡ ὀπτική αἰτὶς ἦτις ἐπιφάνῃ τὴν κορυφὴν τοῦ μᾶλλον γειτνιάζοντος κύματος εἶναι συγχρόνως ἐφραπτομένη καὶ τοῦ ὀρίζοντος. Ὁ παρατηρητὴς θέλει τοιοῦτοτρόπως πεισθῇ ὅτι τὰ ὑψηλότερα κύματα δὲν υπερβαίνουν τὸ ὕψος δευτέρου πατώματος οἰκίας.

Ὁρίζουσιν ὡς ἐγγύστα τὸ μῆκος τοῦ κύματος συγκρίνοντας τὸ μῆκος πλοίου πρὸς τὴν ἀπόστασιν τὴν χωρίζουσαν δύο ἀλλεπάλληλα κύματα. Ἡ δὲ ἀποστάσις αὐτὴ ποικίλλει πολλὰ ὥς· Ἐν τῇ Μάγχῃ τὰ κύματα εἶναι βραχέα, εἰς τὴν Ὠκεανῷ θάναυσιν ἀπὸ 150 μέχρι 300 μέτρων. Ἐν κακοκαιρίᾳ ἐν τῷ κόλῳ τῆς Τασκονίας ἐμετρήθησαν πλέον τῶν 400 μέτρων μῆκος. Τὰ κύματα ἐκεκτῆντο ταχύτητα 20 μέτρων κατὰ δευτέρον λεπτόν· ἐσεμνύναντο ὅθεν ὅτι

διέτρεχον δέκα ὀκτὼ λεύγας καθ' ὥραν. Ἐν τῇ Μεσογείῳ γὰρ καὶ τῇ ταχύτης εἶναι μικροτέρα. Τὸ κύμα διατρέχει 9 μέτρα κατὰ δευτέρον λεπτόν· οὕτω δὲ εἴησι πέντε αὖρες λεύγαι χρειάζονται ὅπως φθάσῃ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας εἰς Ἀλγερίαν.

Ἡ ταχύτης τοῦ κύματος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὕδατος· ἔχει δηλ. τόσω μεγαλητέραν ταχύτητα ὅσω τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι μεγαλήτερον. Δὲν πρέπει ὅθεν νὰ ἐκπληττόμεθα βλέποντες τὰ κύματα ριπτόμενα ἐπὶ τῆς παραλίας μετὰ μικρὰς σχετικῶς ταχύτητος· ἡ βραδύτης τῶν ὅμως αὕτη εἶναι ἔτι μᾶλλον ἐπασιθιτὴ εἰς τοὺς ἀπομεμακρυσμένους κόλπους, ὅρμους καὶ ἀρχιπελάγη.

Ὁ *Lagrange* ἐπράγματευσθη περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἐν τῇ τερπνῇ καὶ λαμπρῇ μαθηματικῇ του ἀναλύσει περὶ τῆς κινήσεως τῶν κυμάτων. Βάθη 50 ἕως 60 μέτρων ἀρκούσι πρὸς τροποποίησιν τῆς πορείας τοῦ κύματος.

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ

Φιλάργυρος τις ζῶν ἐν Κούφῃ ἤκουσε ὅτι ἐν Βασσόρᾳ ἔξει ἐπίσης φιλάργυρος ἕτερος, γλισχρότερος ἢ αὐτός, παρ' οὗ ἠδύνατο νὰ λάβῃ μαθήματα. Ὅθεν ἐπορεύθη ἐκεῖσε, καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν μέγαν διδάσκαλον ὡς ταπεινὸς ἀρχάριος ἐν τῇ τέχνῃ τῆς φιλαργυρίας, ἐπιθυμῶν παρ' αὐτοῦ νὰ μαθητεύσῃ. «Καλῶς ἤλαθε!» εἶπεν ὁ φιλάργυρος τῆς Βασσόρας· «ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ ἀγοράσωμέν τινα ἐπιτήδεια.» Ἐπορεύθησαν εἰς τὸν ἀρτοποιόν. «Ἐχεῖς καλὸ ψωμί;» «Ποῦ καλὸ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριοι, καὶ μαλακὸν ὡς τὸ βούτυρον.» «Σημείωσε τοῦτο φίλε,» εἶπεν ὁ τῆς Βασσόρας φιλάργυρος· «εἰς τὸν τῆς Κούφας, τὸ βούτυρον παραβάλλεται πρὸς τὸν ἄρτον καὶ θεωρεῖται καλλίτερον ἐκ τῶν δύο, ἐπειδὴ δὲ δυνάμεθα μικρὰν μόνον ποσότητα νὰ καταναλώσωμεν ἐξ ἐκείνου, θὰ ἦκαμικα εὐτηνότερον· ὥστε θὰ πράττωμεν φρονιμώτερον καὶ οικονομικώτερον, ἀρκούμενοι εἰς τὸ βούτυρον.» Οὗτοι λοιπὸν ἐπορεύθησαν εἰς τὸν ἔμπορον τοῦ βουτύρου, καὶ ῥώτησαν ἐὰν ἔχῃ καλὸν βούτυρον. «Καλὸν, τῇ ἀληθείᾳ, καὶ εὐώδες καὶ νωπὸν ὡς τὸ καλλίτερον ἐλαιόλαδον,» ἦτον ἡ ἀπάντησις. «Σημείωσε καὶ τοῦτο,» εἶπεν ὁ ξενίζων πρὸς τὸν ξενιζόμενον· «τὸ ἐλαιόλαδον παραβάλλεται πρὸς τὸ πρῶτιστον βούτυρον, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ προτιμᾶται κατὰ πλὴν τοῦ τελεμαχίου τούτου.» Εἶτα δὲ ἐπορεύθησαν εἰς τὸν πωλητὴν τοῦ ἐλαιολάδου. «Ἐχετε καλὸν ἐλαιόλαδον;» «Τῆς ἀρίστης ποιότητος, λευκὸν καὶ διαφανές, ὡς ὕδωρ,» ἦν ἡ ἀπάντησις. «Σημείωσε καὶ τοῦτο,» εἶπεν ὁ φιλάργυρος τῆς Βασσόρας· «εἰς τὸν τῆς Κούφας, κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον τὸ ὕδωρ εἶναι τὸ καλλίτερον· εἰς τὴν οἰκίαν μου ἔχω ἕνα κάδον πλήρη καὶ μετ' αὐτοῦ θὰ σοῦ παράσω τὴν καλλιτέραν φιλοξενίαν.» Ἐπιστρέφαντες τῶν οὐδὲν ἕτερον ἢ ὕδωρ ἔθηκεν ἐνώπιον τοῦ ξένου του,